

MIELIPITEITÄ OSITTAMIS- RAJOITUKSISTA

Suomen maanmittarien ja muiden oheisviranomaisten harjoittama asianosaisten pomppottelu osittamisrajoitussäännöksiin nojautuen ei ole varsin kunniakasta. Toimin 1965–70 maanmittarina Nurmijärvellä ja Hyvinkään maalaiskunnassa sekä 1970–76 Järvenpään geodeettina. Erityisesti Nurmijärvellä joutui käsittelemään osittamisrajoitusten koko kirjon. Oli määräaloja, joille oli rakennettu luvatta (jopa 17 melkoisen omakotitalon ryhmä), määräaloja muodostamassa taaja-asutusta, pinta-alaltaan liian pieniä ja muutakin. Varsinkin jo rakennusluvan saaneiden ja rakennettujen tai rakenteilla olevien määräalo-

jen lohkomattomuus ennen poikkeuslupaa oli rakentajille kohtuutonta sekä taloudellisesti että henkisesti. Tämä epäkohtahan korjautui lähes kokonaan Lex Pihlajamäen nojalla. Kiinteistöraja sellaiseen ei vaikeuta kaavoitusta ja sen toteuttamista sen sijaan näkymätön määräala kylläkin. Varsinkin nykyään kaavakiinteistöjen muodostaminen on entiseen verrattuna mutkatonta ja paranisi vielä, jos kiinteistöinsinööri saisi suorittaa tontinosan lunastuksen tontin lohkomisen yhteydessä. Vaikka

meillä Järvenpäässä oli hyvin hallinnassa kaikki alueen kiinteistökaupat, pääsi määräala yllättämään pari kertaa tonttijaon yhteydessä.

Mielestäni nykyisin muukaan Suomessa ei ole osittamisrajoitusta. Voitaisiin puhua kiinteistönmuodostamisrajoituksista. Onhan maanmittareilla ja muilla kiinnostuneilla mahdollisuus käyttää Eskon puumerkkiään niiden nojalla ja hieman kiusata määräälan saajaa.

Vanhan neuvo: missään tapauksessa ei tule keksiä uusia

rajoitusmenetelmiä. Maanomistajat ja ostajat ovat järkeviä ihmisiä. Asianmukaisesta rakentamisesta vastaavat aivan muut kuin maanmittarit, jotka saisivat tyytyä osoittamaan kartalla maanomistuksen.

Antti Kuparinen
entinen maanmittari ja
kiinteistöinsinööri
mirja.ja.antti.kuparinen@
kolumbus.fi